

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Brigity Chrástilové, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatele **J.B.**, proti odpůrcům: **1) Státní volební komise**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 3, **2) Ing. Jiří Paroubek**, kandidát č. 1 v Ústeckém kraji ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 2. a 3. 6. 2006, v řízení o návrhu na neplatnost volby kandidáta do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení. .

O d ů v o d n ě n í :

Dne 7. 6. 2006 podal u Nejvyššího správního soudu navrhovatel návrh označený jako „Stížnost a žádost o anulování volebních výsledků v kraji Ústí n/L na volebního lídra ČSSD Jiřího Paroubka“, v němž namítá, že je zcela nepřijatelné, aby bývalý agent Státní tajné bezpečnosti mohl kandidovat do Poslanecké sněmovny a po prohraných volbách urážet na tiskové konferenci pravicové voliče, členy ODS a prezidenta republiky. Domnívá se, že takový člověk nepatří do veřejného života ani do politiky. V podání doručeném zdejšímu soudu dne 16. 6. 2006 navrhovatel poukázal na to, že podle jeho propočtů volebních výsledků jsou výsledky uvedené statistickým úřadem zavádějící. Uvedl k tomu tabulku, kde vypočítal, že pravice (ODS, KDU-ČSL a Zelení) celkově dosáhla 48,89 %, zatímco levice (ČSSD a KSČM) pouze 45,13 %. Po zaokrouhlení a prostém přepočítání těchto procentních výsledků na počet křesel v Poslanecké sněmovně navrhovatel dospěl k závěru, že pravice by měla mít 104 křesel, zatímco levice pouze 95.

Podle § 90 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) za podmínek stanovených zvláštními zákony se může občan, politická strana nebo nezávislý kandidát anebo sdružení nezávislých kandidátů a sdružení politických stran nebo politických hnutí a nezávislých kandidátů návrhem domáhat rozhodnutí soudu o neplatnosti voleb nebo neplatnosti hlasování anebo neplatnosti volby kandidáta. Tímto zvláštním zákonem je i zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů (dále též „volební zákon“). Podle § 87 odst. 1 tohoto zákona se podáním návrhu na neplatnost volby kandidáta může domáhat ochrany u soudu každý občan zapsaný do stálého seznamu ve volebním okrsku, kde byl poslanec volen. Návrh je třeba podat nejpozději 10 dnů po vyhlášení výsledků voleb Státní volební komisí.

Podání navrhovatele je tak třeba podle jeho obsahu posoudit jako návrh na neplatnost volby kandidáta Ing. Jiřího Paroubka ve smyslu shora citovaného ustanovení volebního zákona.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou splnění procesních náležitostí podaného návrhu a v tomto směru zjistil, že návrh byl podán včas (výsledky voleb byly Státní volební komisí vyhlášeny dne 6. 6. 2006). Dotazem u Městského úřadu T. pak soud zjistil, že navrhovatel je zapsán do stálého seznamu voličů volebního okrsku č. 3 města T.

Podle § 87 odst. 1 volebního zákona se může navrhovatel domáhat vyslovení neplatnosti volby kandidáta – případně kandidátů (*argumentum a minus ad maiori*) pouze u těch poslanců, kteří byli voleni ve volebním okrsku, kde byl navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů. V daném případě je navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů ve volebním okrsku č. 3 města T., který patří do Libereckého kraje a může tedy zpochybňovat volbu všech poslanců, kteří byli v tomto volebním okrsku voleni; není však oprávněn domáhat se vyslovení neplatnosti volby kandidáta, který ve volebním okrsku č. 3 města T. nekandidoval.

V daném případě stěžovatel zpochybňuje volbu Ing. Jiřího Paroubka, který byl volen v Ústeckém kraji; v kraji Libereckém a volebním okrsku č. 3 města T., však nikoliv. Navrhovatel tedy není legitimován k tomu, aby se domáhal vyslovení neplatnosti volby Ing. Jiřího Paroubka, neboť ten nebyl volen v okrsku, kde byl navrhovatel zapsán do stálého seznamu voličů. Jiná situace by nastala, pokud by navrhovatel reálně uplatnil volební právo na základě zápisu ve zvláštním seznamu právě ve volebním kraji, kde by Ing. Jiří Paroubek kandidoval. V takovém případě by bylo třeba § 87 odst. 1 volebního zákona vyložit ústavně konformním způsobem tak, aby nedošlo k popření rovnosti subjektů při přístupu k soudnímu přezkumu voleb a navrhovateli právo volbu kandidáta napadnout přiznat (k tomu viz usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 540/02). Takové skutkové okolnosti však v daném případě naplněny nebyly a Nejvyšší správní soud tedy nemohl posoudit předmětný návrh jinak, než jako návrh podaný osobou k tomu neoprávněnou.

Nad rámec uvedeného je však vhodné poukázat na to, že i kdyby byly procesní podmínky naplněny a návrh by tak byl věcně projednatelný, nemohl by být shledán důvodným. Podle § 87 odst. 5 volebního zákona může návrh na neplatnost volby kandidáta podat navrhovatel, má-li zato, že byla porušena ustanovení tohoto zákona způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby tohoto kandidáta. V daném případě navrhovatel brojil proti výrokům Ing. Jiřího Paroubka, které učinil „po prohraných volbách na tiskové konferenci“. Jak sám navrhovatel uvádí, jednalo se o vystoupení, které bylo učiněno až po ukončení hlasování a uzavření volebních místností. Takové výroky - ať už byly jakékoliv - však nemohly výsledek voleb jakkoliv ovlivnit.

Pokud pak jde o tvrzení, že Český statistický úřad přepočítal výsledky voleb na poslanecké mandáty s jiným výsledkem než navrhovatel, tak je třeba poukázat na to, že volební zákon umožňuje jednotlivci podat návrh pouze na neplatnost volby kandidáta, případně kandidátů (§ 87 volebního zákona) a navrhovatelem uváděné nesrovnalosti v celkovém výpočtu za takový návrh považovat nelze, navíc když výslovně zpochybnil toliko volbu Ing. Jiřího Paroubka. Ke způsobu přepočtu hlasů na poslanecké mandáty však Nejvyšší správní soud považuje vhodné poznamenat, že ten se neprovádí pouhým matematickým přepočtem, nýbrž postupem, který je popsán v § 48 a násl. volebního zákona.

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud návrh odmítl jako podaný osobou k tomu zjevně neoprávněnou [§ 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.].

Podle ustanovení § 93 odst. 4 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. června 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu